

Alin Ozinian: Teşkilat-ı Mahsusa'dan günümüze: Katillerimiz kahramanlarımızdır

Posted on 19/06/2019

İktidar partisinden Nurettin Canikli ile başladı her şey.

İmamoğlu'nu eleştirmek için anma gereği duydu katil Topal Osman'ı; o bölgede yaşayanların Türk kökenli olmadığını söylemekle yetinmedi, bölgeyi "gâvurlardan" temizleyen çeteci, işkenceci Topal Osman'ı da andı "bölgeyi Pontuslaştırmak isteyenlere karşı verdiği mücadelenin bir benzerini şimdi biz veriyoruz" dedi.

İmamoğlu çıkıp, "Övündüğünüz bir katil, sırasıyla, Rumları, Ermenileri, Kürtleri katleden bir cani, Trabzon milletvekili Ali Şükrü Bey'i öldürebilecek kadar kontrol edilemeyen bir ölüm makinası. Mustafa Kemal'in yok ettiği bir çeteci. Utanmıyor musunuz!" diyemedi. Aksine sahiplendi. "Topal Osman'a bağlıyım" dedi.

İmamoğlu, Topal Osman'ın işlediği insanlık suçlarını bilerek bunu sadece siyaseten söyledi ise, zordayız. Yok, eğer Trabzonlu olarak Osman'ın kim olduğunu "bilmiyorsa" daha da zordayız. Bu kadar yıkıma sebep olmuş bir çeteciye bağlılık, birçok kişinin aklına "Şaraptan bozma sirke keskin olur" sözlerini getirecektir.

Canikli'nin ve akabinde İmamoğlu'nun çıkışları bana Tansu Çiller'in yıllar önceki sözlerini hatırlattı. Çiller, meclis grubunda yaptığı konuşmada "Devlet uğruna kurşun atan da, kurşun yiyen de bizim için saygıyla anılır, onlar şerefli dirler..." diyerek 1996'da, Balıkesir'in Susurluk ilçesinde meydana gelen trafik kazasıyla ete kemiğe bürünen derin devleti ve tetikçilerini savunmuştu.

Susurluk'un ardından, Abdullah Çatlı'nın cenazesi Türk bayrağına sarıldı. Cenazeye, İnterpol'ün kırmızı bültenle aradığı Haluk Kırıcı katılabildi! Cenaze töreninde dağıtılan bildiri "Yıllar var ki ülkemiz örtülü bir savaş içinde. Çatlı bu savaşta yan tuttu. Yan tutmakla kalmadı, risk aldı, bedel verdi. Kılıç gibi savaştı, onurlu bir ömür sürdü. Hakka yürüdü" yazılıydı...

İçişleri Bakanı ve DYP Elazığ Milletvekili Mehmet Ağar kendisine yöneltilen suçlamalara karşılık "Bu mu olacaktı benim ödülüm?" dedi, istifa etti. Çiller sakindi. "Tak diye emrediyor şak diye yapıyorum" demesi üzerine adı "Tak-Şak Paşa"ya çıkan dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş ise gururluydu.

Özel timci Ayhan Çarkın'ın "Çillerli Yıllar" kitabında anlatıyordu: "Vur dediler vurduk, öldür dediler öldürdük"... Çillerin keyfi yerindeydi, vatani kurtarıyorlardı. Operasyonlar, listeler, cinayetler, skandallarla dolu, kimsenin utanmadığı ama bir şekilde geçmiş ve günümüze da bağlanan yıllar... Mesut Yılmaz'ın koltuğu Çiller'den aldıktan sonra "Örtülü ödeneği açıklarsam savaş çıkar, dünya birbirine girer!.." dediği yıllar.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Milli Amele Hizmetleri, 50'lerde Özal Harp Dairesi, 80'lerde JİTEM, sonrasında Kontrgerilla, Derin Devlet, Ergenekon adlarına alan bu yapılanmaların atası Teşkilat-ı Mahsusa idi.

Önce Ermeniler, ardından azınlıklar, sonra komünistler bugüne kadar hala Kürt Hareketi için başvurulan operasyonlar yavaş yavaş su yüzüne çıktı, itirafçılar konuştu, siyasetçiler anlattı. Yıllar geçti, derin devletle mücadele sözleri veren AKP konuyu kapattı gitti. 15 Temmuz'un ardından "İdam istiyoruz!" naraları atılan demokrasi nöbetlerinin sürpriz bir konuğu vardı; döneminde binlerce faili meçhul cinayet işlenen Mehmet Ağar!

O da bir şey mi, Susurluk'taki kirli tablonun başbakanı Tansu Çiller ise Yenikapı mitinginde boy göstermiş, AKP'ye verdiği destekle adından çokça söz ettirmişti.

Tüm bunlar aklıma neden geldi, çünkü Topal Osman, Teşkilat-ı Mahsusa üyesiydi!

Teşkilat-ı Mahsusa, İttihat ve Terakki'nin vurucu gücü, tetikçisi, Ermeni Soykırımı başta olmak üzere tüm katliamların muhatabı olan gizli devlet örgütüydü. Büyük sayıda nüfusun katli için paramiliter gruplarını örgütlemiş, çete liderlerini hapisten çıkarıp, çetelerinin basına yeniden geçirmekle kalmayıp, mühimmat sağladığı da belgelerle kanıtlanmıştı.

Jön Türklerle ortak kırım yapanlara, cellat ve katillerine yönelik Mustafa Kemal'in de tavrı devletçi idi. Divan-ı Harbi Örfi yargılamaları sırasında pek çoğu Mustafa Kemal'in önderliğindeki Anadolu harekâtına katılma ve korunma olanağı bulmuştu...

Ermeni Soykırımı, 6-7 Eylül, Dersim Harekâtı, Sivas, Çorum, Kahramanmaraş, Madımak katliamları, Hayata Dönüş Operasyonu, Uludere... Faili meçhul cinayetler, darbeler, darbe öncesi şartların olgunlaşması için operasyonlar, bombalanan Kürt köyleri JÖH/PÖH imzalı talan edilen yerleşim yerleri...

Türkiye, insan hakları ihlalleri sabıkası olan çok hükümete sahip oldu. Her dönemde el altından yaptırılan pislüklerin failleri korundu, mahkemelerden kurtarıldı, terfi ettirildi, "devlet" hizmeti gereği çok daha önemli görevlere atandı. Eski katillere anıt mezarlar diktirildi, adları sokaklara, camilere verildi, ailelerine maaş bağlandı. Ne yazık ki, AKP iktidarı da Cumhuriyet'in kuruluşu kadar eski olan bu geleneği devam ettirdi, belki de istikbali ve güvenliği için ettirmek zorunda kaldı.

Özellikle insan hakları savunucusu Eren Keskin ve siyaset uzmanı Cengiz Aktar'ın çokça söylediği gibi "Ermeni Soykırımı gibi ağır bir suçun cezasız kalması ile sistem bir bataklığın üzerine kuruldu", Cumhuriyetin temelleri kirliydi.

Cezasızlık durmadan yeni suçlar doğurdu. Bu suçları gerçekleştirenler de birey olma özelliğinden muaf tutuldu, dolayısı ile suç kurumsallaştı, devletleşti. "Katil devlet" sloganları

tam da bu yüzden atıldı.

Devlet, halkın, ulusal iradenin yönettiği bir aygıt olmak ile derin devlet olmak arasında sallandı her zaman... Gladyo, JİTEM, Ergenekon'u ve daha bir çok farklı isim ile işlenen cinayetler kutsandı. Katiller kahramanlaştırıldı.

"Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı derin devletinin ürünüdür" demişti bir konuşmasında Prof. Dr. Mahir Kaynak, salondakilerden biri "Türkiye Cumhuriyet'i ne zaman senarist olacaktır?" sorusuna cevaben.

Kaynak, TC'nin bir Teşkilat-ı Mahsusa "ürünü" yani planı olduğunu anlatmaya çalışmıştı. Birkaç yıl önce ise Engin Ardıç "CHP neden adam olamaz" tadındaki yazısında "Bunları kılıç artığı İttihatçılar kurdular. CHP'ye dönüşen işte İttihatçıların bu B takımının örgütüdür" demişti.

Bu sözler kuruluş felsefesini anlamak için çok önemli. "Beka" için, tüm yolların kutsanmasının ve derin devlet yapılanmasına saygı duyulmasının eski bir gelenek olmasının altını çizilmesi çok önemli.

Topal Osman'ı hükümet ve muhalefetin birlikte kutsaması, unutmaması, torunu olabilmek için sıraya girmesi işte bu mirasın en güzel örneği.

Cemal Paşa'nın emrinde görev yapan Orgeneral Ali Fuat Erden, Çerkez Ahmet ve Halil'in idamları dolayısıyla kaleme aldığı "Çeteciler'de" şunları yazıyor: "Cellat ve katillere karşı minnet borcu ağırdır. Onlara kendilerine arz-ı ihtiyaç edenlere ve kullananlara tahakküm etmek isterler. Kirli işlerde kullanılan vasıtalar ihtiyaç ve istimal zamanında lüzumludurlar, fakat kullanıldıktan sonra baş üstünde taşınmayıp izale edilmeleri gerekir (tuvalet kâğıtları gibi)."

Topal Osman da onlardan biriydi. Yasal devlet yapısının dışında oluşturulmuş, devlet yetkisini kullananların meşruluk sınırlarının dışında giriştikleri şiddet eylemlerinin küçük bir figüranıydı ve Mustafa Kemal'in arzusu ile günü geldiğinde "izale" edildi.

Bugün altı çizilen bağlılık Topal Osman'a değil, derin devlete ve tetikçilerine duyulan saygıya ve minnete duyulan bağlılık aslında...

Kaynak: ahvalnews